

SZINHÁZ MŰVÉSZET

0000

Színházi műsor:

CSÜTÖRTÖK: Ocskay Kornél vendégfölléptével: *Dollárkirálynő*, operett. Páros ²/₃.

PÉNTEK: Albert Erzsí vendégfölléptével *Eva*, operett, páratlan ³/₄.

SZOMBAT: *Nemtudomka*, operett. Páros ¹/₄.

* **Bernstein új drámája.** Érdekes megfigyelést lehet tenni a párisi és általában a francia színházak programjában. Mintha minden szezonnak meg lenne a „hősnője”, körül a drámaírók nagy előszeretettel készítik új darabjaikat. Az 1913—14-iki szezonban a híres egyiptomi királynén, *Cleopátrán* volt a sor, öt választották főszereplőül többek között *Massenet*, *Camille Erlanger* kedvelt komponista és mások. A jövő szezonban, a bibliai *Judith* tölti be ezt a szerepet. Október folyamán *Susanne Després* asszony fogja az Antoine-színházban *Hebbel* tragédiájának címszerepét kreálni (a darabot Zifferer adaptációja nyomán hozzák színre), másrésről pedig Henry Bernstein készít egy *Judith*-drámát, melyről annak idején bizonyára sokszor lesz szó.

* **Psylander Szegeden.** A színházi iroda jelenti: A legszenzációsabb mozisikerek hőse, Waldemár *Psylander* a jövő héten végre személyesen is megjelenik Szegeden. Hétfőn és kedden, március 23-án és 24-én lép föl a színházban, két-két előadáson. Akik csak a vásznon látták mozogni *Psylander* klasszikusan szép alakját, el sem tudják képzelni, hogy a kép, amely rendszeren idealizálni szokott, ezuttal mennyivel haloványabb, semmitmondóbb, mint amit *Psylander* az életben nyújt. Ezzel részben azt akarjuk mondani, hogy férfinak tökéletesebb, művészek pedig különb az életben. A mozi hangtalan hőse meglevenedik szemeink előtt s ahogy beszél, tesz-vesz, gesztikulál, mindebből egy rutinos ós-színésztehetség bontakozik ki előttünk. *Psylander* teljes társulatával lép föl Szegeden, ennek tagjai kivül *Elly Bruck Horusche*, *Jola Alder* és *Hohn Bartels*. Maga a darab, amiben szerepelnek, eredeti kinemaskécs, a címe *Dalborg báró fogadása* és hat képből áll: 1. kép: A nagynéni végrendelete (mozi). 2. kép: A titokzatos lovas (színpad). 3. kép: Veszedelemes kirándulás (mozi). 4. kép: Ügyes gyermek a komornyik (színpad). 5. kép: Hamar a frakkomat (mozi). 6. kép: Csókonszerzett menyasszony (színpad.) A moziszekecsen kívül előadja még a szegedi szintársulat a *Cox és Box* című egyfelvonásos boházatot *Miklóssy Margittal*, *Solymossy Sándorral* és *Mihó Lászlóval*. Ugy hétfőn, mint kedden 2—2 előadás lesz, még pedig este 7 és 9 órai kezdettel. A tanács megengedte a színháznak, hogy ez alkalommal száz százalékkal emelje a helyárakat, az igazgató azonban nem él ezzel a jogával, úgy hogy a helyárak drágábbak ugyan a rendesenél, azonban nem duplákat. Földszinti és I. emeleti páholy 20 korona 10 fillér. Zsolye és diszpáholy 5 korona 6 fillér. II. emeleti páholy 12 korona 10 fillér. Elsőrendű körszék 4 korona 24 fillér. II. rendű körszék 3 korona 24 fillér. Földszinti zártzék első sor és másodemeleti többi sor 2 korona. III. emeleti erkély első sor 1 korona, a többi 80 fillér. Karzati ülő 50 fillér, földszinti és másodemeleti álló egy korona. A harmademeleti álló 60 fillér. Diákjegy 80 fillér. Karzati 30 fillér. — A bérlek elővételi jogát szombat, 21-ének déli 12 óráig tartja fenn a nappali pénztár, ahol csütörtök reggeltől kezdve kaphatók a jegyek. A hétfő 7 órai előadásra a páros háromharmados, a hétfő kilencesre a páratlan egyharmados, a keddi esti 7 órai előadásra viszont a páros kétharmados bérlek tarthatják meg szombat délig a jegyüket.

Jön! Jön!
Az Urániába!

Ma csütörtökön, márc. 19-én

Göre Gábor
Durbints sógor
és
Kátsa tzigány
budapesti
kalandozásai.

Jön! Jön!
Az Urániába!

VASS

MOZGÓSZINHÁZ.

TELEFONSZÁM 8-07.

Csütörtökön 19-én és pénteken 20-án

Afrikai filmszenzáció!

Az oroszlán-vadász.

Dráma 2 felvonásban.

Csodás felvételek az afrikai őserdőköl.

Izgalmas harcok a vadállatokkal.

Az utolsó sioniz

Nagy amerikai dzsungeldráma 2 részben.

Előadások 1/26 1/48 és 9 órakor.
Vasárnap, 2 órától folytatódag.

KÖZGAZDASÁG

0000

Olesó a kamatláb,
de drága a pénz.

(Saját tudósítónktól.) Az Osztrák-Magyar Bank legutóbbi főtanácsülésében elhatározta a bankkamatlábának egy fél százalékkal való leszállítását. A jegybank helyzete többé-kevésbé igazolja ezt a ráterhelést és ezzel visszaáll a két és fél év előtti helyzetet. 1911. szeptemberében volt utoljára 4 százalék a bankkamatláb és abban az időben a négy százalékos bankkamatláb a pénzpiacra normális viszonyoknak jelzője volt. Most azonban a bankkamatlábának négy százalékra való leszállítása nem jelenti egyszerűen a normális pénzügyi viszonyok helyreállítását. Az ipari és kereskedelmi élet még nem heverte ki a válság csapásait, még nem tért vissza a rendes kerékvágásba és a hivatalos pénz olcsóbbodása iparunk és kereskedelmünk helyzetén nem sokat javít. A ráterhelésállítás ugyanis csak a bankokat, valamint néhány kivételes vállalatot és céget érint közelebbről. Azokat, kik visszleszámitolási viszonyban állanak a jegybankkal vagy kik közvetlenül nála helyezik el váltóikat; azt a néhány igazán jó céget és vállalatot, kik állandó összeköttetést tartanak fenn nagy bankjainkkal, továbbá azokat, kiknek váltói a nyílt piacon is forgalom tárgyai. Ezeket érinti a kamatlábleszállítás, ezek olcsóbban kapják ezentúl a pénzt.

A közép- és kisiparos és kereskedő helyzetén azonban a kamatlábleszállítás mit sem változtat, mert hitelt nem kapnak, vagy csak nagyon drágán. A két és fél esztendőig tartó pénzügyi válság elsöpörte a kis- és középbankok és szövetkezetek egész raját; a kis- és középiparosok és kereskedők hitel-szükségletét ezek elégitették ki, vagy közvetítették. Ezek a közvetítőszervek hiányának most s ezek hiányában az iparosok és kereskedők óriási és közgazdasági életünkben nagyon fontos osztálya nem jut a pénzhez — amely olcsóbb lett. Sőt erre az osztályra nézve a pénz olcsóbbodása hátrányt jelent; régi kötelezettségei után továbbra is a drága kamatterhet viseli, de esetleg meglevő kis tőkéje kevesebbet hoz neki, mint a pénzdrágaság idején és ha hitelre ad el, az árat már az alacsony kamatláb tekintetbe vételével kell megállapítania.

A pénz hivatalosan olcsó lett, pénzt kapni azonban nem lehet; s a pénzhány alatt egész iparunk és kereskedelmünk szenved. Magyarországon, mint agrárországban a mezőgazdasági hiteltől függ az egész ország kereskedelme és ipara. A kereskedő a jelenlegi viszonyok közt nem hitelezhet, viszont a gazda nem kap jelzálogkölcsönt. A pénzhányt tehát egyaránt éri a kereskedő, az iparos és a gazda. Lassankint észlelhető ugyan némi javulás a jelzáloghitel terén, mert ma már lehet jelzálogkölcsönt kapni, azonban az még mindig nagyon drága. A válság folyamán külföldről visszaözlött záloglevéltömeg az árfolyamokat nagyon lenyomta és nincs sok kilátás, hogy ezek egyhamar emelkedni fognak. Zálogleveleink eddig többnyire külföldön találtak elhelyezést s most is csak a külföld jöhetne figyelembe, mert a belföldi piac már túl van terhelve. Jelenleg azonban a külföld is erősen igénybe van véve a különféle állami emissziókkal és jó időbe fog telni, míg a kibocsátásra kerülő osztrák, orosz és különféle balkáni kölcsönök teljes felszívódása után a figyelem ismét zálogleveleink felé irányulhat. Ily körülmények között a jelzáloghitel nem lehet olcsóbb, még ha akarnák is a bankok. A jelzálogkölcsönök ugyanis záloglevelekben kerülnek kifizetésre és így bármily kedvezőek legyenek is a feltételek, legalább 5.7—5.9 százalékba kerülnek a mai záloglevélárfolyamok tekintetbe vételével. Vagyis megállapíthatjuk, hogy míg a zálogleveleket könnyen és jó árfolyamon elhelyezni nem lehet,